

tvangsakkordforhandling eller konkurs, kan ikke indgå i en slutafregning, såfremt dette er i strid med konkurslovens regler.

Efter *stk. 5* kan krav omfattet af konkurslovens § 42, stk. 3 og 4, indgå i slutafregningen, medmindre den ikke-misligholdende part vidste eller burde vide, at den anden part var insolvent, da fordringen blev erhvervet henholdsvis opstod. Disse begrænsninger i adgangen til slutafregning i *stk. 3-5* harmonerer med, at forslaget kun beskytter mod objektive modregningsbegrænsnings- og omstødsregler.

En aftale om slutafregning har karakter af en aftale om modregning. Spørgsmålet om, hvorvidt en gennemført slutafregning kan tilsidesættes i tilfælde af indledning af insolvensbehandling, skal derfor ikke bedømmes efter reglen om omstødelse af pant i konkurslovens § 70, men derimod efter reglen om omstødelse af modregning i konkurslovens § 69 sammenholdt med den foreslåede § 58 h, stk. 6.

Stk. 6 fastslår, at slutafregning, der er gennemført før konkursen, alene kan omstødes efter konkurslovens § 69, hvis slutafregningen omfattede fordringer, som i tilfælde af konkurs ikke kunne indgå i en aftalt slutafregning. Dette kunne eksempelvis være tilfældet, hvis der som følge af den misligholdende parts betalingsstandsning er gennemført en slutafregning, der har omfattet fordringer, der er erhvervet i ond tro om den misligholdende parts insolvens. Omstødelse kan alene ske med hensyn til de krav, som ikke kunne være indgået i en aftalt slutafregning efter *stk. 4-5*. Slutafregningen kan ikke omstødes i sin helhed.

Omstødelse forudsætter, at betingelserne i konkurslovens § 69 i øvrigt er opfyldt. Dette kan eksempelvis få betydning, hvis den ikke-misligholdende part, efter at der er indgivet begæring fra den misligholdende part om akkordforhandling, har fået en fordring mod den misligholdende part, og denne fordring er indgået i en slutafregning gennemført som følge af indledningen af akkordforhandlingen. Vidste den ikke-misligholdende part ved fordringens opståen, at der var indgivet begæring om akkordforhandling, ville det stride mod *stk. 4* at gennemføre slutafregningen under den senere konkurs. Følgelig kan den før konkursen gennemførte slutafregning i dette tilfælde omstødes efter konkurslovens § 69 for så vidt angår den pågældende fordring, såfremt betingelserne for omstødelse af betaling, eksempelvis i konkurslovens § 72, stk. 1, er opfyldt.

Stk. 7 bestemmer, at bestemmelserne i § 58 a, stk. 2, § 58 d, § 58 e og § 58 f, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på en aftale om slutafregning, der ikke er en del af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse.

Til § 58 i

Bestemmelsen fastslår, at der med virkning for tredjemand kan indgås aftaler om, at der nettes løbende ved aftalt afvikling. En sådan aftale kan kun omfatte fordringer hidrørende fra valuta- og værdipapirhandel. En gennemført løbende afvikling kan omstødes efter konkurslovens regler i samme omfang som en slutafregning. Dette medfører, at omstødelse efter konkurslovens § 69 kan ske, i det omfang den løbende afvikling har omfattet fordringer, som i tilfælde af konkurs ikke ville kunne indgå i en aftalt slutafregning. Bestemmelsen svarer til og viderefører den del af den nugældende § 58, der vedrører netting ved aftalt afvikling og som foreslås ophævet.

Til § 58 j

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 4 og præciserer, hvorledes der kan ske en realisation, når sikkerhed er stillet i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse.

Formålet med bestemmelsen er dels at fastslå, på hvilken måde der kan ske fyldestgørelse, dels at sikre, at fyldestgørelse, såfremt det er aftalt, kan ske straks i tilfælde af misligholdelse. Der kan i aftalen træffes nærmere bestemmelse om, hvilke tilfælde af misligholdelse der berettiger sikkerhedshaver til at realisere sikkerheden.

Efter gældende ret er udgangspunktet, at realisation som følge af misligholdelse først kan ske, efter at sikkerhedshaver har givet sikkerhedsstiller en uges frist til at opfylde den sikrede fordring, jf. retsplejelovens § 538 a, stk. 2. Der kan dog ske omgående salg, hvis det er nødvendigt for at undgå eller begrænse et tab, hvilket eksempelvis kan være tilfældet, hvis sikkerhedens værdi varierer væsentligt ved markedsændringer. Retsplejelovens § 538 a, stk. 2, er ufravigelig. Ved § 57 b, stk. 2-4, er der gjort en undtagelse til retsplejelovens § 538 a, idet der, forudsat forudgående aftale herom er indgået, kan ske straksrealisation af værdipapirer og kontoindeståender, der er stillet til sikkerhed over for Danmarks Nationalbank, clearingcentraler, registrerede betalingssystemer samt deltagere i sådanne systemer i forbindelse med afviklingen af penge eller værdipapirer.

§ 58 j udvider området for straksrealisation til sikkerheder stillet i medfør af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse. Det er en forudsætning for straksrealisation, at der er truffet bestemmelse herom i aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse. Baggrunden for bestemmelsen er, at det er vigtigt, at sikkerhedshaver i tilfælde af misligholdelse eller anden fyldestgørelsesgrund hurtigt kan få inddækket den sikrede del af sit krav og